

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missæ effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

IX. Dubia aliquot complectens, quæ debito loco non fuerunt collocata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

APPENDIX,

Dubia aliquot complectens, quæ debito loco non fuerunt collocata.

CAP. IX.

Primum dubium est: Si quis Missam audire intermittat die Dominica, in quam simul Apostoli alicuius Festum incidit, queritur, an hinc simpliciter peccet; an verò dupliciter? Nauarrus in Summa ca. 11. num. 4. vers. Ex quo colligitur, arbitratur eum geminum peccatum committere, ideoq; etiam in Confessione exprimendum. Alij, inter quos etiam est Azorius, lib. 7. ca. 2. sub finem, vnum duntaxat peccatum committere arbitrantur, propterea quòd illa præcepta non diuersas respiciant virtutes, sed vnam solam, quæ est Religio.

Secundum dubium: Si Latinus quispiam Missam Græcam audiat, satisfacietne præcepto Ecclesiæ? Respondeo satisfacere: quia Missa Græca vera Missa est, cum in illa Corpus & Sanguis Domini nostri consecratur, ac Sacerdotes

Græci

Græci, veri quoque sint Sacerdotes. Adde, quòd in Ecclesiæ præcepto, non dicitur Missam secundùm Latinum, vel alium ritum audiendam. Hinc etiam satisfacit, qui Missam audit Ambrosianam. In hac sententia est Soto in 4. dist. 13. q. 2. art. 1. At secus fuerit, si quis cum Hæreticis communicet in illorum Ecclesia, propterea quòd nec ipsi legitimi sint Sacerdotes, neq; in tali Cæna Christi corpus consecratur.

Tertium dubium est: Quòd si in loco aliquo alia Missa non legatur præter Græcam, tenebuntur ne Latini sub pœna peccati mortalis audire Missam Græcam? Respondeo, teneri. Cùm enim Missa Græca vera sit Missa, etiam illam audire obligati sumus.

Quartum dubium: An Latinus aliquis, cùm audire Latinam Missam possit, peccet audiendo Missam Græcam? Respondeo: Si neque scandalum, aut Episcopi interdictum obstet, & subsit aliqua legitima causa, nullum committit peccatum.

Quintum dubium: Si quis cum peccato Missam audiat, satisfacietne præcep-

to? Respondeo: Sunt qui negent, propterea quòd præcepta adimpleantur per actum virtutis obedientiæ. Cùm ergo peccatum actus sit vitiosus & malus, cõsequens videtur, cum peccato præceptũ Ecclesiæ de audienda Missa adimpleri non posse. Communis autem & vera doctrina hæc est, ad implenda præcepta, quo ad illorum substantiam, non requiri actum virtutis, bonum finem, aut rectam voluntatem. Si quis enim honoraret parentes, aut Eleemosynam daret vanæ aucupandæ gloriæ causa, certum est eum præceptis istis satisfacere, quãuis id non fiat per actum virtutis.

Sextum dubium: Quale committit peccatum, qui in die festa confitetur tẽpore Missæ, cùm alia Missa haberi non possit, vnde Missã ea die nõ audit? Respondeo: Quòd si eo tempore confiteatur ex præcepto Ecclesiæ, neque in aliud tempus commodè Confessionem rejicere possit, tum non esse peccatũ Missam, vt confitearis, omittere: maioris enim momenti est præceptum confitendi, quàm audiendi Missam. Sin verò voluntaria sit Confessio, ac in aliud tẽpus

com-

commodè differri possit, tum citra peccatum intermitteri Missam non posse causa Confessionis: quia illa Confessio, cōsilijs tantum est; Missam verò audire præcepti, quod plus est. Breuis verò reconciliatio, quæ fit tempore Missæ, citra notabilem aliquam temporis iacturam, peccatum non est, veluti dictum est supra Libro 1. cap. 22. sub principium.

Septimum dubium: Cùm Missa sit Sacrificium satisfactorium, quia videlicet pœnas minuit temporales, quæ post remissam culpam nobis restant persolvendæ, quantum pœnarum singulis Missis remittitur? Ad hanc quæstionem respondet S. Thomas 3. part. quæst. 79. art. 5. Vel enim loquimur de his, qui actione & opere aliquo concurrunt ad offerendum Missæ Sacrificium, atque ita aliquo modo eius causa existunt, puta, qui Missam legi procurant, qui pro legendis Missis Eleemosynas erogant, aut stipendium solvunt, qui Sacerdoti sacrificanti administrant, & similes. Omnes hi dicuntur offerentes. Vel loquimur de his, quibus Missa applicatur. Si loquamur de illis, tantam dicit S. Thomas
 tolli

tolli pœnam, quātus affectus & feruor est, quo offerunt atque opus illud præstant, ex quo dicuntur offerētes. Si verò de his loquamur, qui non offerunt ipsi, sed pro quibus offert Sacerdos, dicit idē S. Thomas, similiter tantam illis pœnā remitti, quantam remitti Christo placuit, qui Missam instituit, eiūque virtutē istam attribuit: pari modo, quo tribuit & constituit eiūsmodi virtutem Baptismo, quo baptizantur infantes.

Octauum, & vltimum dubium est: Quomodo intelligendum sit, si quis soluto stipendio dicat Sacerdoti: Lege Missam pro me solo. Respondeo cum Scoto, Quodlib. 20. art. 2. & 3. quem sequuntur etiam Adrianus, Gabriel, Soto Cordubensis, & alij tres partes, aut triplicem fructum Missæ existere. Primus fructus est generalis, is nimirum, quem quilibet Sacerdos, sic ordinantē Ecclesia, applicat Papæ, Imperatori, Regi, Principi, Episcopo, & demum omnibus Christi fidelibus. Et hunc fructum alij Sacerdos applicare non potest: quia his ab Ecclesia est designatus & destinatus. Alter fructus est specialis, is nimirum, quem

quem participat Sacerdos, qui Missam celebrat, & hunc, si velit, alij quoque potest communicare. Tertius demum fructus is est, quē à Sacerdote huic vel his applicari vult Ecclesia, pro quibus Missa legitur. Iam quādo quispiam pro se solo integram Missam postulat, ita eam postulare intelligitur, vt totum hūc fructum tertium sibi applicari velit. Quod si deinde Sacerdos fructum suum specialem, aut aliquem eius partem ei quoque applicare velit, id liberum illi relinquitur, quamuis ad hoc non obligatur. Hac de re prolixius agit Nauarrus in Sum-

ma cap. 25. num.

92.

FINIS.

Laus Deo, Virginiq̄e Matri.